

bekræfte, at sådan er reglerne inden for det almennyttige boligbyggeri. Det burde ikke være nødvendigt, at boligministeren skal op og bekræfte det fra talerstolen, for alle kan jo læse loven.

Men jeg vil gerne have lov til at sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg da er glad for, at man har haft lejlighed til at se oplægget. Og jeg vil godt have lov til at sige, at vi altså nu har arbejdet med det det sidste halve års tid. Men jeg fandt det mest passende, at oplægget kom således, at det også kunne være baggrundsmateriale for debatten her i dag, og heraf vil fru Kirsten Jacobsen se, at det ikke kun er spørgsmål om priser pr. m², det er en helhedsbetragtning, der skal med ind i billedet. Det er en helhedsbetragtning, der skal med ind i billedet, og jeg glæder mig meget til den kommende debat, ikke mindst herinde i Folketingssalen senere på året.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at tilkendegive, at vi for så vidt er meget enige i det overordnede sigte, nemlig at sikre, at der sker en optimal udnyttelse af de forskellige støtte- og finansieringsmuligheder i den fremtidige byfornyelsesindsats. Det mener jeg faktisk også meget klart kom til kende, i og med vi var med i den ændring, der kom i 1994 af byfornyelseslovgivningen, og som klart havde de samme præmisser.

Men jeg skal ikke lægge skjul på, at dette forslag, der er fremsat af Fremskridtspartiet, faktisk undrer mig. Jeg undrer mig i betragtning af, at netop Fremskridtspartiets ordfører er en af dem, måske en af de få, der har haft mulighed for at være med i hele forløbet fra saneringsloven, til vi i 1979 havde den første debat om, hvordan byfornyelsesloven skulle se ud, til 1982, da byfornyelsesloven blev vedtaget, og også i det videre forløb. Når jeg erindrer de mange udsagn, der undervejs er kommet fra Fremskridtspartiets ordfører i denne sammenhæng, undrer det mig såre, at man lægger det her frem.

Hvordan vil det her forslag komme til at virke i praksis? Jeg vil sige, at ét er, at det er ubrugeligt, men det er heller ikke administrerbart, medmindre man fra forslagsstillernes side forestiller sig et overordnetlig omfattende kontrolsystem, og det kan man jo undre sig over med de holdninger, vi normalt hører fra Fremskridtspartiets side.

En ombygning er som bekendt ikke entydig. Hvis forslaget gennemføres, forudsætter det, at

man definerer præcis, hvilken kvalitet og standard der skal kunne rummes inden for rammebeløbet. Hvis en ombygning bliver for dyr, kan man bare skære lidt i kvaliteten eller udelade f.eks. det nye køkken. Så ligger man under rammebeløbet. Forslaget har således kun mening, hvis man forestiller sig den gamle direkte statslige kontrol med saneringen genindført, også i forbindelse til byfornyelsesloven. Jeg forstår ikke, at Fremskridtspartiet overhovedet kan få den tanke og er parat til at ville gøre det her.

Så kunne jeg forstå, at der fra Fremskridtspartiets ordfører var lidt kritiske bemærkninger over, at boligministeren har lagt et debatoplæg frem. Det synes jeg ikke man skulle være kritisk over for. Vi har i hvert fald i Socialdemokratiet glædet os over, at vi får dette debatoplæg. Efter at have haft en saneringslov, der har virket i en årrække, en byfornyelseslov, der har virket i en årrække, mener jeg, der er al god grund til, at vi nu prøver at se på, hvordan der på en bedre måde kan gives nogle helhedsløsninger i den tredje fase af vores renovering.

Vi er meget godt tilfredse med, at der bliver lagt op til denne debat. Jeg tror, det er meget væsentligt, også for at vi får en fornyelse af vores byfornyelse, som vel at mærke tilgodeser de mange forskellige aspekter, interesser m.v., der er forbundet med det. Vi har et ønske om, at vi med det, der ligger til fremtidig byfornyelse, både får kigget på, hvordan vi bedre kan understøtte beboernes deltagelse i processen, og at vi får kigget på en bredere form for byfornyelse. Vi så gerne kommunerne tænke bredere, tænke i helheder, dvs. få lavet nogle bydele, som langt bedre kan tilgodeses både ønsker til oplevelse, til det æstetiske, til det kulturelle, pladser, torve m.v., og det mener jeg faktisk tiden er inde til at vi nu skal kigge på, eftersom vi er, hvad vi kan kalde i den tredje fase.

Hvis det ikke er fremgået af min tale, vil jeg godt slutte af med at sige, at det forslag, der her foreligger fra Fremskridtspartiet, kan vi ikke støtte, og jeg skulle hilse og sige, at Det Radikale Venstre heller ikke kan støtte det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er jo godt, regeringen kan koordinere sin uenighed ved at bruge én stemme, så risikerer man ikke, at hr. Jørgen Estrup gav udtryk for det, han formentlig vil mene om forslaget.

Men må jeg ikke godt sige til fru Lissa Mathiasen, at det er dog det værste vrøvl, jeg